

na način, ki ni pristno-slovensko kmečki, še manj pa krščanski. Tako smo dobili dopis iz nekega kraja, kamor je neka taka družba iz sosesčine napravila izlet. Bili so fantje in dekleta. Pilo se je obilno, plesalo globoko v noč, vpilo in razgrajalo, da so se razboriti ljudje zgražali. Starše opominjamo, da pazijo na svoje otroke, s kom se družijo in kam zahajajo. Za Katoliško akcijo obilno, dosti neobdelano polje, da se vzgoji mladina, ki bo zaslužila pohvalo vrhovnega poglavarja katoliške cerkve!

★

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 10. junija popoldne ob treh se bo vršil velik koncert vseh pevskih zborov velikonedeljske dekanije. Ta prireditve bo velik kulturni dogodek za Središče, saj bo vsa lepota in prisrčnost slovenske pesmi prišla do izraza po mogočnem zboru 160 pevcev in pevk. V Veliki Nedelji so nastopili zbori z velikim uspehom. Posebno hvalevredno je, da so se zbori odločili za ponovni nastop; saj je številni obisk ljudstva pri Veliki Nedelji dokazal, kako ljubijo slovensko pesem. S tem, da pevski zbori s toliko požrtvovalnostjo prirejajo te koncerte, vršijo važno kulturno delo in le želimo, da bi vsako leto večkrat nastopili in s tem budili veselje do lepe pesmi. Središčani se veselimo lepega dne, ki se nam obeta, in vabimo vse ljubitelje slovenske pesmi od blizu in daleč, da se udeležijo tega pevskega koncerta.

Tremarje pri Celju. V nedeljo dne 27. maja smo imeli imenitne goste na našem odru. Ljudska čitalnica od Sv. Ruperta nad Laškim je vprizorila štiridejansko »Vaški vagabund«. V splošnem so igralci rešili svoje vloge dobro, nekateri prav dobro, tako ima to društvo lahko mnogo upanja, da se razvije in razširi. Radi slabega vremena je bila udeležba bolj slaba, toda igralci so želi velik aplavz. V četrtek dne 31. maja so pa naša dekleta priredila Materinski dan z bogatim vsporedom. Pri deklamacijah so posebno ljubko nastopile male, komaj petletne deklice. Tako nežno in milo v srce segajoče so govorile te male cvetke. Nastopil je tudi moški pevski zbor,

ki je zapel nekaj prav lepih pesmic. Za tem se je priredila igra »Materin blagoslov«. Med odmori je igral društveni tamburaški zbor. Nastopili so tudi fantje s šalji igrice »Pri slikarju«. To vam je bilo smeha čez mero.

Iz društvenega življenja Slovencev v Zagrebu. Lepo so se postavile dekleta v nedeljo dne 27. maja s prireditvijo »Našega doma«. Zapele so nam nekaj lepih biserov slovenske pesmi, nekaj Marijinoga za šmarnice, nekaj narodnega za zabavo. Z obilnim ploskanjem je občinstvo gromko pokazalo svoje navdušenje. Kdo bi si mislil, da tako znajo! Pa je že res, da znajo! In lepe glasove imajo. Pa, pridne so in točne, tako je povedala usmiljenka, da, tako je, usmiljenka, ki je njihov povodja. Pa to vemo tudi iz cerkve, da je njihovo petje dovršeno, ko so nam že tolikokrat zapele pri Sv. Mariji pri rani sv. maši. Na prireditvi smo slišali tudi predavanje. Povdarjeno je bilo in ponazorjeno, kako velike so naloge »Našega doma«, ki ima skrbeti za to, da se tudi v zakonodaji zagotovi zaščita dekletom. Sedaj je bridka resnica to, da se dobe hiše, kjer je dekleta manj kot pes, pa še

Za fante:

Naš slovenski nadškof Anton Bonaventura Jeglič imenuje to knjigo: »Zlato knjigo slovenskih fantov«. Večjo zalogo teh knjig smo prejeli v razprodajo in jih oddajamo za polovično ceno, namesto za 12 Din le za 6 Din, dokler traja zaloga. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

koliko manj! Pa ga ni sodnika, ker ni zakona, ki bi jo ščitil! Tudi igra »Moderno suženjstvo«, ta še prav posebno, je doprinesla k lepemu uspehu prireditve. Bila je lepo igrana, tako da so bili mnogi gledalci do solz ganjeni. Pred Marijinim oltarčkom se zgodba nazadnje lepo konča! V življenju pa se premnogo takih zgodb končava v obupu, ker marsikatera zgubljenka zgreši pot v cerkev. Zato pa velja v Zagrebu še prav posebno: Marijina družba, dobra organizacija in cerkev, v tem je rešitev.

Šmikliavž pri Slovenjgradcu. Umrla je po večmesečnem bolehanju na krvni jetiki Jožefa Rahtev, po domače Andrička, kmetica na Graški gori, šele 39 let stara, in je zapustila tri majhne otroke. Blaga pokojnica, ki je bila na binkoštni pondeljek ob obilni udeležbi ljudstva pokopana, je bila zelo verna žena in tretjerednica. Naj počiva v miru! — Letošnje šmarnice, bral se je življenjepis sv. Bernardke, so bile izreden duhoven užitek. Dasi je zgodovina lurskih prikazanj Matere božje na splošno znana, vendar tako nadrobneža popisa še nismo imeli. Dejstvo, da se je božja Pre-

Turške srečke

več ne igrajo in zapadejo! Vsa potrebna pojasnila daje kontrola srečk, Maribor, Cankarjeva ulica 14, katera jih tudi zamenja in kulantno vnovči. 569

vidnost tako priproste in neznatne deklice poslužila za postanek svetovne Marijine božje poti, je izredno učinkovala na tukajšnje župljane in jih še bolj v zaupanju na mogočeno Marijino priprošnjo potrdilo. Več hiš je že g. župnika naprosilo, da naj jim te šmarnice posodi, da bodo jih doma v svojih hišah še enkrat brali. Lepo se torej zahvaljujemo tiskarni sv. Cirila, da je nam te lepe šmarnice oskrbela.

Vurberg. Toplo majniško solnce ni ogrelo le samo narave, ampak je vroče ogrelo tudi mlada ljubezenska srca za sv. zakonski stan. Kar trije pari so v cvetju maja stopili pred poročni oltar in sicer: dne 28. maja je stopila v vrt zakonskega življenja nad vse vzorna mladenka, voditeljica Marijanske kongregacije vurberških deklet Mimika Bezjak. Za spremljevalca si je izbrala blagega in mirnega fanta Janeza Kokol v Grajenščaku. Že doma so donele v slovo besede nevestine tovarišice in prijatelja. Pred cerkvijo pa se je vršil veličasten sprejem Marijine družbe. Vsi imamo eno željo, da bi v miru, v sreči in v ljubezni živela mnogo let in bila ponos fare vurberške. Pri

nina je stala 250.000 mark, prevoz po kopnem do пристanišča 210 tisoč mark, sprava v sodčke 5000 mark prelitje v Ameriki 35 tisoč mark in na ta način so se dvignili stroški do zgoraj imenovane svote.

Grozna najdba.

Belgijska raziskovalna ekspedicija je zadela ob izviru srednje-afriškega veletoka Kongo na jasi v gozdu na preostanke pred mnogimi leti zgignule skupine raziskovalcev. Poleg vsakojakega materiala so našli 11 okostnjakov, od katerih pripadajo štirje belemu človeškemu plemenu. Povsem še ni ugotovljeno, ke-

ri to nedolžno darilo. Kruci so se že drenjali v nestrpnosti krog obeh polovnjakov. Zdjaci sta zagrmela iz obeh strahovita poka. Proti nebu je bušil visok plamen v stebri dima, ki je bil spremljan kvišku in na vse strani od kamenja in počilo je dvakrat, da se je stisla zemlja! Od silovitega razpoka razmetano kamenje je potipalo na smrt nekaj po deset preblizu zijajočih Krucev, precej jih je bilo težje ter lažje ranjenih, ostali vsi preplašeno zatulili — Vsak je bežal kakor ob pamet iz grabe v šumo in le naprej, da ga ne doseže kamenje iz ostalih sodov. Polovnjakoma sta sledili eksploziji dveh štrtinjakov, ki sta zahtevali le par žrtev. Le tretji štrtinjak je še počival ob robu gozda povsem mirno in grozil bogznaj s čim, ker se še vedno ni hotel razpočiti.

Kruci, ki so se zbirali za naskok, so bili raztepeni na mah na vse štiri vetrove. Priklical bi jih ne bil nikdo tako hitro, da bi si upali pogledati v bližino, kjer so se razpočili peklenski stroji in eden je še vedno prežal na priložnost, da razžene v sončni prah vsakega, ki bi se mu približal.

V cerkvi vrh gore zo zahvalno trjancili. Ranjenci so stokali in klicali zastonj na pomoč! Oddelki Kru-

cev so doživeli presenečenje, ki jim je nagnalo v tolovajske ude dovolj strahu.

III

Razleta sodov ni čakal nikdo z večjo nestrpnostjo nego Vida v štrtinjaku. Njen sod je dosegel svoj cilj, kakor bi ga bil izstrelil iz topa. Epsplazija polovnjakov, krič in pobeg sovražnika sta jo poučila, da bo uspel tudi njen načrt. Odprla je vratca, oglekala previdno položaj, ki je obetal varnost in že je bila iz soda ter se potegnila po vseh štirih iz grabe na porobek gozda. Vzel jo je mrak, brzela je po gozdiču od drevesa do drevesa, ne da bi jo kdo ustavljal ali ji zapiral pobeg. Zavrla je korak, ko se je izmotala srečno iz gozda ter se bližala cesti in Zerovincem. Iz sela ji je udarjala na uho glasna madžarsčina. Gotovo so se bili zatekli nekateri Kruci v Zerovince in teh se ji ni bilo treba bati. Obšla je naselje in šla povprek po od notranjosti ji narekovanji poti. Kje da je in kam ji je kreniti, ji je povedal grad Branek, odkoder jo je že takorekoč pozdravljali Veržej in ji čestital k tolikemu uspehu. Od Braneka je zavila na cesto, da je prekoračila Ščavnico, dosegla

Za dekleta:

Knjiga »Slovensko dekle«, ki je kašipot našim mladenkam, je šla že v tisočih izvodih v roke slovenskih deklet. Sprejeli pa smo večjo količino knjig v razprodajo in sicer za polovično ceno, dokler traja zaloga: namesto 12 Din stane le 6 Din in se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bogato obloženi mizi sladkih jedil smo se spomnili tudi črnih zamorčkov, ki niti črnega kruha nimajo. Nabralo se je 32 Din.

Sv. Martin pri Vurbergu. Po dolgoletni in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, je dne 25. maja ob pol desetih dopoldne zatisnil za vedno svoje oči g. Janez Vouda, vpokojeni orožnik in posestnik v Ciglencih. Pogreb pokojnega, kateri je zapustil zalujočo ženo in dva sinova, se je vršil v nedeljo dne 27. maja, ob enih popoldan, na farno pokopališče. Bil je skrben gospodar in dober oče svojih otrok. Sveti naj mu večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Krasni maj se je poslavljajal od nas, tudi življenje zvestega častilca Marijinega je šlo k zatonu. Dne 25. maja so otožno zapeli šmartinski zvonovi in oznamili, da je umrl, previden s sv. zakramenti v starosti 69 let g. Janez Vouda, posestnik ter vpokojeni orožnik v Ciglencih. Rajni si pač zasluži, da se ga spominjamo v našem listu. Bil je pravi katoliški mož in oče svoje družine. Čeravno je bil rajni 6 let priklenjen na bolniško posteljo, vendar je svoje verske in stanovske dolžnosti vestno izpolnjeval, bolečine, katere mu je nakopala kruta usoda na večer njegovega življenja, je kljub vsemu, a brezuspešnemu prizadevanju, da bi se bolezen oblažila, mirno in udano prenašal do poslednjega izdihaja. Rajni je bil mož pravega krepkega značaja. Ni bil priljubljen samo pri bližnjih sosedih in sorodnikih, ampak je užival ugled daleč na okrog. Bil je dolgo let orožnik in si je tamkaj nakopal kal bolezni. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub skrajno slabemu vremenu ga je dne 27. maja spremljala k večnemu počitku skoraj polovica župnije. Domači moški pev-

ski zbor mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Rajni zapušča ženo in 2 sina. Bodi ti zemljica lahka, nam pa ostaneš v trajnem spominu!

Gornja Sv. Kungota. Dne 10. junija, tretjo pobinkošno nedeljo, se vrši v tukajšnji župniji velika slovesnost: praznovanje praznika presv. Srca Jezusovega. Dve sv. maši. Prva ob šestih, druga po slovesni procesiji s kipom presv. Srca Jezusovega po vasi, in slovesna pridiga. Živimo težke čase, zato vsi od blizu in daleč dne 10. junija počastit presv. Srce Jezusovo v Gornjo Sv. Kungoto. Po sv. maši se vsa župnija na novo posveti božjemu Srcu in mu priseže večno zvestobo. Omahljivci in mlačneži, pridite, da se osebno prepričate o ljubezni našega ljudstva do presv. Srca Jezusovega, in vnelo se bo tudi Vaše srce ob tem slovesnem trenutku.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Pretekli mesec smo k zadnjemu počitku spremili dobro in blago mamico Ano Salamun iz Oseka, staro 67 let. Živela je krščansko in je tudi vse otroke krščansko vzgojila. Posebno pa je pa-

zila na to, da se niso v njeni hiši čitale brezverske knjige in slabo časopisje. Naj ji Bog v nebesih bogato poplača vsa njena dobra dela! Preostanim naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na binkoštni pondeljek sta bila v naši župnijski cerkvi poročena g. Ciril Zupe, banovinski cestni nadzornik v Ljutomeru, in gđc. Anica Sert. Na mnoga srečna leta! — Suša je naši župniji že dosti škodovala. Slabo kažeta krompir in koruza. Tudi sadja bo zelo malo, pa še tega nam hočejo ugonobiti požrešne gosenice. — Na novi cesti Sv. Benedikt—Lomanoše pridno delajo. S takovanjem so prišli že do ščavniškega mostu. Če bo šlo tako dalje, bo do zime cesta skozi do Sv. Benedikta gotova. Saj nam je res najno potrebna. V režijski odbor za novo cesto je bil mesto razrešenega odbornika č. g. Gomilška imenovan splošno znan, ugleden gospodar in vzoren družinski oče g. Leopold Mlinarič iz Ihove. Častitamo! — Smrt pri nas oblastno nastopa. Dozdaj imamo že 25 mrtičev, med njimi enega, ki je sam posilil šel na oni svet. V sredo smo pa pokopali pridno Je-

Redka odgojiteljica.

Lokavce in šla na Bučecovce. Nikjer ji ni prestrigla poti živa duša, kaj šele kak Kruc! Sama se je dobro zavedala, da bi zašla lahko v nevarnost na kratki poti iz Bučecovc na Veržej. Po tej ravni so se gotovo podile kručevske potrulje ali celo večji oddelki. Sklenila je, da bo vprašala Bučecovčane kako in kaj, potem šele zaključila svoj pohod. Ni šlo z Bučecovčani tako na lahko, kakor je mislila prvotno. Vsled jedva prestane plenitve Kručev se je vse skrilo ter zbežalo pred njo. Kmetje so jo imeli za Kruca, ki jih hoče speljati v materinščini v past in jim zagosti ponovni čardaš. Z izpraševanjem po Kručih in njihovih oporiščih ni bilo nič. Obupani obrazi Bučecovčanov so ji govorili dovolj, da je moral gospodariti prokleti Madžar strahovito po celem Murskem polju.

Pri pogledu na opustošenje se ji je rodila druga misel: Kaj, če so se polastili Kruci celo Veržej? Najbrž bo že tako, ko pa oče ni prihitel kljub dogovoru Šmiklavčanom na pomoč. In če bo našla mesto rojstnega kraja — kup pepela? Negotovost ji je nagnala mravljinca po celem telesu. Z drhtečo roko je otipala Marijino svetinjo krog vratu in jo stisnila krčevito. Zatek k Materi božji ji je vlil novega upa-

nja, da tako kruto je ne bo preslepila usoda. Svetinjo je snela z verižice, jo pritiskala na ustnice in z njo v desnici je ostavila Bučecovce in jo ubrala ne glede na morebitno nevarnost naravnost v Veržej. Naglica ji ni mogla škodovati. Bila je že tako blizu rešitve in jo je oplazovala le še nesigurnost, če ni mogoče njen Veržej — tabor Kručev! Z Marijino pomočjo in pod njenim varstvom se je preverila, da domači trg ni razvalina in ga stražijo ter čuvajo sorojaki — strelec.

Vida je bila sedaj tik pred domom. Ob njenem pojavu je udaril tambur na boben. Veržejci so se zbirali na okopih, če se morda ne upa nad nje kak goljatski »Oberkruc«. Ni šlo kar gladko in zlahka, predno je dopovedala junakinja domačinu Tomažu, da tiči v moški preobleki res Ropoševa Vida in ne kak dolgoteti Kruc.

Ko so imeli Veržejci v svoji sredini pravo Vido, niso samo bobnali, da, celo trobili in korakali v sprevedu k »hauptmanu«. Ta je spal po srečno uspelem izpadu in plenilnem izletu med Kruce onstran Mure.

(Dalje sledi.)

do da so bili nesrečni. Vsekakor se je morala odigrati pragozdna žaloigra pred več desetletji. Raziskovalci in njih nosači so postali v obnemoglem stanju žrtev napada divjakov, ki so postrelili ekspedicijo z zastrupljenimi puščicami. Mrtve so izropali, ker niti eden ni imel prstana ali kakega drugega dragocenega predmeta. Okostnjake so zagrebli člani najnovejše in zgoraj omenjene belgijske ekspedicije.

3000 slik v eni sekundi.

Angleški fotograf je zgotovil aparat, s katerim napravi v 1 sekundi 3000 slik.